

Sygn. akt I C 1773/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2021 roku

Sąd Okręgowy w Płocku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Łukasz Wilkowski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Justyna Wieteska

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2021 roku w Płocku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Związku Zawodowego (...) Zakładowej Organizacji Związkowej przy (...) Szpitalu Wojewódzki w C.

przeciwko Związkowi Zawodowemu (...) przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C., Związkowi Zawodowemu (...) w C., (...) Związkowi Zawodowemu (...) Region M. Komisji Zakładowej nr (...) przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. i Związkowi Zawodowemu Ochrony (...) w C.

o ochronę dóbr osobistych

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Związku Zawodowego (...) Zakładowej Organizacji Związkowej przy (...) Szpitalu Wojewódzki w C. na rzecz pozwanego Związku Zawodowego (...) przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. kwotę 197,00 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

III. zasądza od powoda (...) Związku Zawodowego (...) Zakładowej Organizacji Związkowej przy (...) Szpitalu Wojewódzki w C. na rzecz pozwanego Związku Zawodowego (...) w C. kwotę 197,00 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

IV. zasądza od powoda (...) Związku Zawodowego (...) Zakładowej Organizacji Związkowej przy (...) Szpitalu Wojewódzki w C. na rzecz pozwanego (...) Związku Zawodowego (...) Region M. Komisji Zakładowej nr (...) przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. kwotę 197,00 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

V. zasądza od powoda (...) Związku Zawodowego (...) Zakładowej Organizacji Związkowej przy (...) Szpitalu Wojewódzki w C. na rzecz pozwanego Związku Zawodowego Ochrony (...) w C. kwotę 197,00 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 1773/20

UZASADNIENIE

Powód (...) Związek Zawodowy (...) Zakładowa Organizacja Związkowa przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. w pozwie z dnia 14 sierpnia 2020 roku, skierowanym do Sądu Okręgowego w Płocku przeciwko Związkowi Zawodowemu (...)

przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C., Związkowi Zawodowemu (...) w C., (...) Związkowi Zawodowemu (...) Region M. Komisja Zakładowa nr (...) przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. i Związkowi Zawodowemu Ochrony (...) w C. wniósł o usunięcie skutków naruszenia dóbr osobistych powoda w tym w szczególności dobrego imienia, wiarygodności, wizerunku i renomy poprzez nakazanie solidarnie pozwany opublikowanie w terminie 7 od daty uprawomocnienia się orzeczenia - pisemnego oświadczenia na papierze w arkuszach formatu A, czcionką motywu (...) o rozmiarze 12 - skierowanego do wszystkich swoich członków, w sposób pozbawiony skrótów i innych ingerencji lub zabiegów umniejszających odbiór przez opinię publiczną treści i formy tego oświadczenia oraz bez jakiegokolwiek komentarza, o następującej treści:

„My niżej podpisanemu członkowi zarządu Związku Zawodowego (...) przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C., Związku Zawodowego (...) w C., (...) Związku Zawodowego (...) Region M. Komisja Zakładowa nr (...), Związku Zawodowego Ochrony (...), ***niniejszym przepraszamy*** członków (...) Związku Zawodowego (...) Zakładowa Organizacja Związkowa przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. ***za nieprawdziwą wypowiedź przedstawioną w piśmie z dnia 17 czerwca 2020r.*** skierowaną do członków organizacji związkowych, w którym to ***przekazaliśmy nieprawdziwe i niezgodne z obowiązującymi przepisami informacje, że:***

„... pomimo naszych starań i gotowości Dyrekcji Szpitala do wypłaty środków, prace nad Regulaminem(...) a co z tym idzie uruchomienie środków finansowych zostały skutecznie wstrzymane i zablokowane przez 3 związki zawodowe skupiające głównie personel pielęgniarski i położne”.

Jednocześnie informujemy, że powyższe stwierdzenia były nieprawdziwe a podjęte działania przez (...) Związek Zawodowy (...) Zakładowa Organizacja Związkowa przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. zmierzały do prawidłowego ustalenia wysokości środków przeznaczonych na wypłatę świadczeń z Z. oraz wprowadzenie korzystnych zmian w Regulaminie na rzecz wszystkich pracowników Szpitala w zakresie sposobu dysponowania tymi środkami. Zatem działania podjęte przez związki pielęgniarskie nie zmierzały w żadnym zakresie do wstrzymania, czy zablokowania wypłat środków z (...). Nadto pragniemy zaznaczyć, iż działania podjęte przez związki zawodowe reprezentujące pielęgniarki i położne były zgodne z treścią ustawy o związkach zawodowych i nie zmierzały do nadużycia prawa.

W związku z powyższym wyrażamy głębokie ubolewanie, że nieprawdziwe i niezgodne z obowiązującymi przepisami twierdzenia padły w treści naszego oświadczenia z dnia 17 czerwca 2020r. skierowanego do członków naszej organizacji związkowych”.

Nadto wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pismem z dnia 17.06.2020 r. zarządy Związku Zawodowego (...) przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C., Związku Zawodowego (...) w C., (...) Związku Zawodowego (...) Region M. Komisja Zakładowa Nr (...), Związku Zawodowego Ochrony (...) wystosowały do swoich członków pismo z informacją, w którym stwierdziły, że „... pomimo naszych starań i gotowości Dyrekcji Szpitala do wypłaty środków, prace nad Regulaminem (...) a co za tym idzie uruchomienie środków finansowych zostały skutecznie wstrzymane i zablokowane przez 3 związki zawodowe skupiające głównie personel pielęgniarski i położne. Powyższe informacje zostały przekazane w sposób nierzetelny i stronniczy, a stwierdzenia zawarte w piśmie z dnia 17.06.2020 r. są nieprawdziwe i niezgodne z obowiązującą ustawą o związkach zawodowych oraz stanem faktycznym. Wobec powyższego pismem z dnia 26.06.2020 r. (...) Związek Zawodowy (...) Zakładowa Organizacja Związkowa przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. z dniem 26 czerwca 2020 r, wystosowała do Pozwanych wezwanie do zaprzestania naruszeń dóbr osobistych i usunięcia skutków dokonanych naruszeń. Niniejsze pisma zostały przesłane do Pozwanych pocztą wewnętrzną poprzez kancelarię pracodawcy. Z uwagi na brak adnotacji w zakresie podjęcia przez Pozwanych niniejszego wezwania z dnia 26.06.2020 r., w dzienniku obiegu korespondencji (...) Szpitala Wojewódzkiego w C., Powód pismem z dnia 9 lipca 2020 r. ponownie skierował do Pozwanych przedmiotową korespondencję, tym razem za pośrednictwem operatora pocztowego, która to została doręczona w dniu 10.07.2020 r. Niniejsze wezwanie do chwili obecnej pozostaje bez

odpowiedzi ze Strony pozwanych. Informacje zawarte w piśmie z dnia 17.06.2020 r. są nieprawdziwe oraz niezgodne z obowiązującymi przepisami ustawy o związkach zawodowych. Pracodawca dopiero pismem z dnia 12.05.2020 r. doręczonym w dniu 12.05.2020 r. drogą elektroniczną, wystosował do Powoda projekt uwzględniający zmiany zgłoszone przez Związki Zawodowe działające w (...) Szpitalu Wojewódzkim w C., w tym (...) Związek Zawodowy (...) Region M. Komisja Zakładowa Nr (...), w zakresie dopłat do świadczeń finansowanych z Z., ekwiwalentów i zapomóg. W odpowiedzi na przedmiotowe pismo Powód pismem z dnia 10.06.2020 r., przedstawił pracodawcy szeroko swoje stanowisko oraz propozycje w zakresie podziału środków przeznaczonych na finansowanie świadczeń z Z. wskazując jednocześnie, iż kwota ustalona przez pracodawcę do rozdziału nie została wskazana w sposób prawidłowy. Kolejnym pismem z dnia 16.06.2020 r. pracodawca wystosował replikę w zakresie propozycji złożonej przez Powoda, wskazując iż nie jest możliwe uwzględnienie propozycji dotyczących podziału środków z Z.. Wobec powyższego odbyło się w dniu 26.06.2020 r. spotkanie pomiędzy pracodawcą a (...) Związkiem Zawodowym (...) Zakładową Organizacją Związkową przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C., Związkiem Zawodowym (...) oraz Pielęgniarskim Anestezjologicznym Związkiem Zawodowym w zakresie wypracowania wspólnego stanowiska. Pracodawca podjął decyzję w zakresie podziału środków przeznaczonych na finansowanie świadczeń z Z. po spotkaniu z (...) Związkiem Zawodowym (...) Zakładową Organizacją Związkową przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. które odbyło się w dniu 06.07.2020 r. Zatem stwierdzenia sformułowane przez pozwanych skierowane do swoich członków odbiegały od stanu rzeczywistego i były nieprawdziwe i niezgodne z obowiązującą ustawą o związkach zawodowych, gdyż Powód i inne organizacje związkowe reprezentujące pielęgniarki i położne podjął szereg działań w zakresie zarówno prawidłowego wyliczenia przez pracodawcę kwoty przeznaczonej na finansowanie świadczeń z Z., jak również sposobu podziału tychże środków, co jednoznacznie wynika z treści wymienionej korespondencji pomiędzy pracodawcą a Powodem oraz przebiegu rozmów związków zawodowych z pracodawcą. Wszelki obieg korespondencji, jak również przebieg rozmów pomiędzy pracodawcą a związkami zawodowymi reprezentującymi pielęgniarki i położne odbywał się w czasie wprowadzonego stanu zagrożenia epidemiologicznego był intensywny i obejmował w miarę krótki okres czasu. Zgodnie z ustawą o związkach zawodowych, to na pracodawcy ciąży obowiązek podjęcia decyzji w zakresie zmian Regulaminu Z., w przypadku zgłoszonych przez związki zawodowe zmian i ich rozbieżności. Zgodnie z art. 24 § 1 k.c., ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Z pisma zarządów pozwanych z dnia 17.06.2020 r. skierowanego do swoich członków w zakresie stwierdzenia: „... pomimo naszych starań i gotowości Dyrekcji Szpitala do wypłaty środków, prace nad Regulaminem (...) a co za tym idzie uruchomienie środków finansowych zostały skutecznie wstrzymane i zablokowane przez 3 związki zawodowe skupiające głównie personel pielęgniarski i położne”, jednoznacznie wynika, iż Powód oraz pozostałe organizacje związkowe działały w zakresie ustalenia Regulaminu Z. na niekorzyść pozostałych pracowników (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. wynosząc interes swoich członków ponad dobro i interes osobisty pozostałych pracowników Szpitala. Tym samym Pozwani naruszyli dobra osobiste Powoda, tj. jego cześć, godność, dobre imię. Przedmiotowa wypowiedź godzi w osobę Powoda, nie tylko jako osoby prawnej, ale również jako reprezentanta interesów pracowniczych, co jest tym bardziej dotkliwe, bowiem powoduje utratę do niego zaufania przez jego obecnych i potencjalnych członków, jak również utratę zaufania pozostałych pracowników (...) Szpitala Wojewódzkiego w C.. Powód jest krzewicielem haseł pro pracowniczych, działa zawsze na rzecz i dobro pracowników, nie tylko będących członkami Jego związku zawodowego, co tym bardziej pozostaje w sprzeczności z przypisywaniem mu tak skrajnych działań i zachowań. Przypisanie mu powyższych działań w zakresie wstrzymywania i blokowania wypłaty środków z Z. jest niemożliwe do zaakceptowania na żadnej płaszczyźnie ani prawnej, ani etycznej. Utożsamienie działań Powoda z działaniem na rzecz i interes jednej grupy pracowniczej, w tym sugerowanie nadużyciem swoich uprawnień jako reprezentatywnej organizacji związkowej, a tym samym dyskryminowanie pozostałych pracowników (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. będących m. in. członkami innych związków zawodowych spowodowało powstanie konsekwencji niewymiernych finansowo, w tym utratę dobrego imienia i wiarygodności publicznej i społecznej (k. 3 – 7).

W odpowiedzi na pozew z dnia 26 października 2020 roku pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według poniesionych kosztów, które zostaną udokumentowane stosownymi fakturami w trakcie postępowania. W uzasadnieniu wskazali, iż zaprzeczają wszelkim twierdzeniom i wnioskom powoda, które nie zostały w sposób wyraźny przyznane przez pozwanych. W ocenie pozwanych nie naruszyli oni żadnych dóbr osobistych powoda. Pismo z dnia 17 czerwca 2020r. zostało skierowane przez pozwanych wyłącznie do członków swoich związków zawodowych - przekazane każdemu członkowi oddzielnie w zamkniętej kopercie. Pełne zdanie będące przedmiotem niniejszego sporu zawarte w przedmiotowym piśmie brzmi następująco: **„W dniu 16.06,2020r. uzyskaliśmy informację, że pomimo naszych starań i gotowości Dyrekcji Szpitala do wypłaty środków, prace nad Regulaminem (...) a co za tym idzie uruchomienie środków finansowych zostały skutecznie wstrzymane i zablokowane przez 3 związki zawodowe skupiające głównie personel pielęgniarski i położne”.** **W/w zdanie od początku do końca jest zgodne z prawdą.** Pozwani otrzymali w dniu 16.06.2020r. informację od Dyrektora (...) Szpitala Wojewódzkiego w C., z którego w sposób jednoznaczny wynika, iż stanowisko 3 związków zawodowych - 1. (...) Związek Zawodowy (...) Zakładowa Organizacja Związkowa przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. (powód w niniejszym postępowaniu), 2. Związek Zawodowy (...), 3. Pielęgniarski Anestezjologiczny Związek Zawodowy - całkowicie uniemożliwia realizację świadczeń z Z.. Dalej w piśmie pracodawca podkreśla, że mimo gotowości do realizacji świadczeń ze strony pracodawcy, stanowisko w/w związków zawodowych uniemożliwia ich uruchomienie, gdyż dotychczasowe regulacje były przyjmowane na konkretne okresy, które już minęły, a nowe regulacje są negowane przez trzy w/w związki zawodowe. W (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. aktualnie obowiązuje Regulamin Z. wprowadzony Zarządzeniem Dyrektora (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. Nr (...) z dnia 15.07,2015r. (dowód: Regulamin (...)). Zgodnie z § 1 ust, 3 Regulaminu (...) „Projekty rocznego planu rzeczowo- finansowego, regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz wstępne propozycje podziału świadczeń socjalnych osobom uprawnionym przygotowuje pracodawca w uzgodnieniu ze związkami zawodowymi działającymi w zakładzie”. Plan rzeczowo- finansowy stanowiący Załącznik nr 1 do Regulaminu jest ustalany na dany rok kalendarzowy, co potwierdza również § 8 Regulaminu (...). Uzgodnienia co do zmian w Regulaminie Z., w szczególności planu rzeczowo-finansowego na 2020 rok zostały rozpoczęte już w drugiej połowie 2019 roku. Potwierdzają to chociażby notatki sporządzone przez powoda ze spotkań związków zawodowych w dniach 10.02.2020r. i 17.02,2020r. W notatce z dnia 10.02.2020r. pojawia się na początku zapis „...na pewno wszyscy wiedzą w jakim celu się spotkaliśmy...”. Powód w pozwie rozmija się ze stanem faktycznym wskazując, że „wskazać należy, że Pracodawca dopiero pismem z dnia 12.05.2020r. doręczonym w dniu 12.05.2020r. drogą elektroniczną, wystosował do Powoda projekt uwzględniający zmiany zgłoszone przez Związki Zawodowe działające w (...) Szpitalu Wojewódzkim w C., w tym (...) Związek Zawodowy (...) Region M. Komisja Zakładowa Nr (...) w zakresie dopłaty do świadczeń finansowanych z Z., ekwiwalentów i zapomóg”. Pismo Pracodawcy z dnia 12.05.2020r. poprzedziły rozmowy oraz korespondencja wymieniana przez związki zawodowe z pracodawcą, co wynika częściowo z przedłożonej korespondencji, a czego pełny obraz będzie wynikał z dokumentacji, którą może przesłać pracodawca. Powód w sposób wybiórczy przedstawia przebieg uzgodnień i korespondencję. Powód doskonale zdawał sobie sprawę przed 12.05.2020r. z propozycji innych związków zawodowych co do zmian w Regulaminie Z.. Od marca 2020r. z uwagi na wprowadzony stan epidemii, nie można było organizować spotkań na terenie szpitala i dlatego związki zawodowe przedstawiały swoje propozycje pracodawcy w formie pisemnej. Powodem skierowania przez pozwane związki zawodowe pisma z dnia 17.06.2020r. do swoich członków była bardzo napięta atmosfera wśród pracowników zdenerwowanych bardzo długim okresem oczekiwania na wypłatę świadczeń z (...). O tym, że pracownicy oczekują na bardzo potrzebne im wsparcie informował już Związek Zawodowy (...) w C. i Związek Zawodowy (...) w C. w piśmie do pracodawcy z dnia 24.01.2020r. Wielu pracowników szpitala ma stosunkowo niskie wynagrodzenia i wypłata dodatkowych środków, np. ekwiwalenty za urlop, a zwłaszcza zapomogi jest bardzo dużym wsparciem finansowym. Zapomogi są przyznawane w związku z nagłą, nieprzewidzianą sytuacją powodującą znaczne wydatki dla pracownika, trudne do udźwignięcia. Więc oczekiwanie przez pracowników, nawet przez kilka miesięcy na przyznanie środków, mogło wywoływać i wywoływało frustrację. Problem ze zmianą Regulaminu (...) - planu rzeczowo-finansowego na 2020r. polegał na tym, że 3 związki zawodowe - 1. (...) Związek Zawodowy (...) Zakładowa Organizacja Związkowa przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. (powód w niniejszym postępowaniu), 2. Związek Zawodowy (...), 3. Pielęgniarski Anestezjologiczny Związek Zawodowy - dążyły do tego, aby środki z (...) były przeznaczane na pożyczki mieszkaniowe.

Na to nie zgadzały się pozostałe związki mając ku temu ważne powody, a mianowicie: (...) jest przeznaczony dla pracowników, a nie na remonty mieszkań; w szpitalu istnieje kasa zapomogowo pożyczkowa, w której pracownicy mogą zaciągać pożyczki; wysokość posiadanych środków jakimi dysponuje (...) nie pozwala na przeznaczenie środków na pożyczki mieszkaniowe; przeznaczenie środków z (...) na pożyczki mieszkaniowe spowodowałoby, że skorzystałaby z nich niewielka ilość pracowników, a (...) jest dla wszystkich pracowników, a zwłaszcza tych którzy są w najtrudniejszej sytuacji i którym powinna zostać udzielona pomoc bezzwrotna. Na rozdysponowanie środków z (...) na pożyczki mieszkaniowe nie zgadzał się również pracodawca, czemu dał wyraz chociażby w pismach z dnia 12.05.2020r. i 16.06.2020r. Zwrócić uwagę należy na jeszcze jedną niezwykle istotną kwestię, a mianowicie treść § 9 Regulaminu (...), gdzie jest wskazane, na co są przeznaczane środki z (...) - nie ma tam wymienionych pożyczek mieszkaniowych. Także pożyczek mieszkaniowych nie ma w planie rzeczowo-finansowym stanowiącym załącznik nr 1 do Regulaminu. Niezgodne ze stanem faktycznym są twierdzenia powoda, że pracodawca podjął decyzję w zakresie podziału środków na finansowanie świadczeń z (...) po spotkaniu z powodem w dniu 06.07.2020r. Wydaje się, że powód chciał przez to powiedzieć, że to jego zasługą było uruchomienie wypłat z (...). Przeczy temu całkowicie treść pisma pracodawcy z dnia 24.08.2020r, skierowanego do wszystkich pracowników szpitala. Gdyby nie fakt utworzenia przez cztery pozwane związki zawodowe (...) będącej reprezentatywną w myśl ustawy o związkach zawodowych i akceptacja zmian Regulaminu (...) zaproponowanych przez pracodawcę wypłata środków z (...) nie byłaby możliwa (k. 122 – 128).

W toku dalszego procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. obowiązuje Regulamin Z. wprowadzony zarządzeniem Dyrektora (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. nr (...) z dnia 15.07.2015r. Zgodnie z § 1 ust 3 w/w regulaminu projekty rocznego planu rzeczowo – finansowego, regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz wstępne propozycje podziału świadczeń socjalnych osobom uprawnionym przygotowuje pracodawca w uzgodnieniu ze związkami zawodowymi działającymi w zakładzie. (zarządzenie wraz z regulaminem – k. 244 – 253).

W związku z taką formą wypłaty świadczeń, corocznie podstawą ich przyznania i wypłaty przez pracodawcę jest roczny plan finansowo – rzeczowy przygotowywany na dany rok kalendarzowy, stanowiący aneks nr (...) do Regulaminu Z., precyzujący m.in. kwoty wpływów na rachunek Funduszu, kwoty przeznaczone na różne rodzaje świadczeń, a także załącznik nr 2 precyzujący założenia przyjęte do opracowania planu na dany rok oraz załącznik nr 3 precyzujący kwoty świadczeń należnych poszczególnym osobom uprawnionym. Dokumenty te zarządzeniem wprowadza pracodawca, po uprzednich konsultacjach ze związkami zawodowymi, a miało to miejsce z reguły w okresie kwietnia – maja danego roku. Taka sytuacja miała miejsce w latach 2016 – 2019 (zarządzenia wraz z załącznikami – k. 254 – 264).

W związku z powyższym, również na przełomie 2019 i 2020 roku podjęto rozmowy w gronie członków związków zawodowych działających w placówce na temat opracowania tychże dokumentów na rok 2020. W związku z powyższym z inicjatywy (...) Związku Zawodowego (...) Zakładowej Organizacji Związkowej przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. w dniu 10 lutego 2020 roku odbyło się spotkanie członków zarządu ośmiu związków zawodowych działających w szpitalu, w tym również pozwanych. Na spotkaniu tym podjęto rozmowy na temat wprowadzenia nowego Regulaminu Świadczeń Socjalnych. Pojawiły się różne propozycje. Każdy z przedstawicieli związków przedstawił swoje propozycje zmian i nie udało się ustalić jednej wspólnej propozycji wszystkich związków zawodowych. W związku z powyższym ustalono, iż dojdzie do kolejnego spotkania 17 lutego 2020 roku, kiedy to każdy związek po przeprowadzeniu rozmów ze swoimi członkami przedstawi swoje ostateczne propozycje (notatka – k. 67 – 72, przesłuchanie K. M. – k. 311v – 38:06).

W dniu 17 lutego 2020 roku doszło do kolejnego spotkania, w którym brali udział m.in. przedstawiciele powodowego i pozwanych związków zawodowych. Również na tym spotkaniu nie udało się ustalić wspólnej propozycji. Kością niezgody okazała się propozycja powodowego związku wprowadzenia pożyczki remontowej z funduszu, a także zwiększenie odpisu na fundusz z dotychczasowych 50% do 100% (notatka – k. 73 – 78).

Do kolejnych spotkań przedstawicieli związków zawodowych już nie doszło. Od marca 2020 roku z uwagi na wprowadzone ograniczenia spowodowane stanem epidemii nie było już możliwe spotkanie się w tak dużej grupie pracowników. Miało też odbyć się spotkanie z dyrektorem szpitala, ale to również stało się niemożliwe (przesłuchanie K. M. – k. 311v – 38:06, A. W. – k. 310v).

Pismem z dnia 31 marca 2020 roku pozwane związki zawodowe oraz Związek Zawodowy (...) przez Szpitalu Wojewódzkim i (...) w C. zwróciły się do pracodawcy o jak najszybsze aneksowanie załącznika do Regulaminu (...) i przedstawiły swoje propozycje kwot do wypłaty z tytułu ekwiwalentów oraz zapomogi (pismo z dnia 31.03.2020r).

Zdjęcie tego pisma K. M. przesłał również przewodniczącej powodowego związku zawodowego, celem jego podpisania. Jednakże w związku z tym, iż w piśmie tym nie uwzględniono żądań powodowego związku jego przedstawiciele nie podpisali tego pisma (przesłuchanie A. W. – k. 310v – 06:06).

Ostatecznie nie udało się wypracować wspólnie uzgodnionego stanowiska związków zawodowych zgodnie z art. 30 ust 5 ustawy z dnia 23 maja 1991 roku o związkach zawodowych, a pracodawca konsultacje nowego aneksu wprowadzającego zmiany do Regulaminu w kolejnym okresie prowadził z wszystkimi związkami. Z tym, że odrębne pismo skierował do sześciu związków, które przedstawiły swoje propozycje w piśmie z dnia 31 marca 2020 roku, informując je o ich zaakceptowaniu, a odrębne pismo do trzech pozostałych związków zawodowych, tj. (...) Związku Zawodowego (...) Zakładowej Organizacji Związkowej przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C., Związku Zawodowego (...) oraz Pielęgniarsko Anestezjologicznego Związku Zawodowego. W piśmie tym poinformował on te trzy związki, iż uwzględniał jedynie podwyższenie wysokości ekwiwalentów za świadczenia urlopowe oraz zapomóg, zaś nie uwzględniał przywrócenia 100% odpisu podstawowego na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych oraz przywrócenia pożyczek remontowych (pismo z dnia 12.05.2020r z załącznikami – k. 45 – 52, pismo z dnia 12.05.2021r – k. 274).

Pismem z dnia 10 czerwca 2020 roku (...) Związek Zawodowy (...) Zakładowa Organizacja Związkowa przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C., Związek Zawodowy (...) oraz (...) w C. przedstawiły swoją propozycję zmian w dokumentach przesłanych im przez pracodawcę (pismo z dnia 10.06.2020r – k. 53 – 55).

W piśmie z dnia 16 czerwca 2020 roku skierowanym do (...) Związku Zawodowego (...) Zakładowa Organizacja Związkowa przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C., Związku Zawodowego (...), przesłanym do wiadomości sześciu innych związków zawodowych działających w szpitalu, w tym pozwanych związków zawodowych, dyrektor szpitala wskazał, iż w związku z pismem z dnia 10.06.2020r, które wyraża brak akceptacji dla przedstawionych przez pracodawcę do uzgodnienia projektów dokumentów dotyczących Regulaminu, a także zgłasza istotne kwotowo nowe zapisy i rozwiązania, stanowisko to nie może zostać przyjęte, a ponadto uniemożliwia ono realizację świadczeń z Funduszu. Dalej wskazał, iż mimo gotowości ze strony pracodawcy do realizacji świadczeń np. z tytułu ekwiwalentów za urlop i zapomóg do kwoty 2500,00 zł stanowisko w/w związków uniemożliwia ich uruchomienie, gdyż dotychczasowe regulacje były przyjmowane na konkretne okresy, które już minęły, a nowe regulacje związki negują (pismo z dnia 16.06.2020r – k. 56).

W tym czasie do pozwanych organizacji związkowych zgłaszali się pracownicy szpitala będący członkami tych związków, ale również osoby niezrzeszone z zapytaniami dlaczego nie ma wypłaty zapomóg, czy ekwiwalentów za urlop. Docierały również do nich informacje od różnych osób, iż to właśnie te związki blokują wypłatę tych świadczeń, bo nie zgadzają się na ustalenia ze spotkań, które miały miejsce w lutym. Gdy otrzymali do wiadomości pismo dyrektora z 16 czerwca 2020 roku adresowane m.in. do powoda, uzyskali informację co się dzieje, bowiem nie mieli wiedzy na temat wymiany wcześniejszej korespondencji pomiędzy pracodawcą, a pozostałymi związkami zawodowymi. W tej sytuacji postanowili poinformować swoich członków o treści tego pisma i przyczynach braku wypłaty świadczeń z funduszu. W tym czasie z uwagi na stan epidemii niedopuszczalne było zorganizowanie spotkania związkowego z członkami związku. Stąd też postanowili przygotować wspólne pismo z informacją i zaadresować je indywidualnie do wszystkich swoich członków (przesłuchanie K. M. – k. 311v – 38:06, E. Ż. – k. 312 – 57:35, 59:38, k. 312v – 01:04:55, 01:09:12, M. Ł. – k. 312v – 01:11:14 – 01:17:59, E. A. – k. 313 – 01:18:43 – 01:29:45).

W dniu 17 czerwca 2020 roku przewodniczący czterech pozwanych związków zawodowców działających w szpitalu podpisali wspólne pismo o następującej treści:

„Informuję, że wspólnie 4 Zarządy Związków Zawodowych działające przy (...) Szpitalu Wojewódzkim w C., które uzyskały również poparcie 2 Związków Zawodowych zrzeszających lekarzy podjęliśmy wszystkie możliwe działania, zmierzające do jak najszybszego uruchomienia środków finansowych z Z..

Zaproponowaliśmy korzystne rozwiązania dotyczące bezzwrotnych zapomóg socjalnych, losowych jak również wzrost kwot ekwiwalentów za urlopy wypoczynkowe.

Bardzo staraliśmy się, żeby z (...) jak najszybciej mogli skorzystać wszyscy pracownicy, a szczególnie Ci najmniej zarabiający i zmagający się z chorobami.

W dniu 16.06.2020r uzyskaliśmy informację, że mimo naszych starań i gotowości Dyrekcji Szpitala do wypłaty środków, prace nad Regulaminem (...), a co za tym idzie uruchomienie środków finansowych zostały skutecznie wstrzymane i zablokowane przez 3 związki zawodowe skupiające głównie personel pielęgniarski i położne.”

(pismo z dnia 17.06.2020r – k. 57).

Pismo to zaadresowali imiennie tylko do członków swoich organizacji związkowych, a następnie umieścili w zamkniętych kopertach i w ten sposób przekazali je do ich wiadomości (przesłuchanie K. M. – k. 311v – 38:06, 312 – 51:40, M. Ł. – k. 312v – 01:12:34).

Jeszcze tego samego dnia do powodowego związku zawodowego dotarła informacja o treści tego pisma z zapytaniem, dlaczego związek blokuje wypłaty świadczeń socjalnych (przesłuchanie A. W. – k. 310v – 311 – 06:06).

Pismem z dnia 26 czerwca 2020 roku powód wezwał pozwane związki zawodowe do zaniechania naruszania jego dóbr osobistych poprzez przekazywanie informacji zawartych w piśmie z dnia 17 czerwca 2020 roku, dalszego nierozpowszechniania tego pisma i zamieszczenia stosownego sprostowania (wezwanie – k. 58 – 60).

W związku z zaistniałą sytuacją pozwane związki zawodowe zdecydowały się na zawarcie porozumienia związkowego i powołania wspólnej reprezentacji związkowej, która w tej sytuacji stała się drugą w szpitalu reprezentatywną zakładową organizacją związkową. Po przesłaniu aneksu do regulaminu przez dyrektora przy piśmie z dnia 22 lipca 2020 roku ponownie w/w trzy związki zawodowe, w tym powodowy związek będący reprezentatywną zakładową organizacją związkową, przedstawiły swoje uwagi do propozycji pracodawcy nie zgadzając się na nią. Z kolei pozwane związki w ramach wspólnej reprezentacji związkowej pismem z dnia 17 sierpnia 2020 roku zaakceptowały propozycje pracodawcy. W tej sytuacji stało się możliwe wprowadzenie regulaminu w wersji zmienionej i pracodawca w sierpniu 2020 roku to uczynił (pismo dyrektora szpitala – k. 282 – 287, pismo dyrektora szpitala z dnia 24.08.2020r – k. 287, pismo z dnia 17.08.2020r – k. 288).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy dokumenty i ich kopie, a także na podstawie przesłuchania stron. Zasadniczo był on bezsporny, a strony różniły się jedynie w jego ocenie prawnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Powód w sprawie niniejszej dochodził zobowiązania pozwanych do złożenia oświadczenia niezbędnego do usunięcia skutków dokonanego przez nich naruszenia jego dóbr osobistych. Przepis art. 24 k.c. wymienia przesłanki i środki sądowej ochrony dóbr osobistych. Przesłankami ochrony dóbr osobistych, które muszą być spełnione łącznie, są:

1) istnienie dobra osobistego,

2) zagrożenie lub naruszenie tego dobra,

3) bezprawność zagrożenia lub naruszenia.

Pierwsze dwie przesłanki udowodnić musi powód dochodzący ochrony. Pozwany może bronić się, wykazując, że nie działał bezprawnie. Jest to bardzo korzystne dla powoda rozłożenie ciężaru dowodu. Ochrona dóbr osobistych jest, co do zasady obiektywna, tj. niezależna od winy. Powód nie musi wykazywać, że sprawca działał umyślnie lub niedbale, nie ma również znaczenia, czy był poczytalny. Pozwany zaś nie może zwolnić się od odpowiedzialności, wykazując te okoliczności. Od wykazania winy uzależnione jest jednak niekiedy roszczenie o zadośćuczynienie (art. 448 k.c.) i odszkodowanie (art. 415 k.c.). Powód musi wykazać, iż doszło do zagrożenia lub naruszenia istniejącego dobra osobistego. Dobra osobiste wymienia przykładowo art. 23 k.c. Nie jest wystarczające powołanie się na bliżej niesprecyzowane naruszenie "dóbr osobistych", rozumiane jako jakaś krzywda, dyskomfort, ujemne przeżycie psychiczne. To, jakie dobro zostało naruszone, może wynikać z udowodnionych okoliczności faktycznych - nie jest tutaj niezbędne posłużenie się zwrotem ustawy. Ten sam czyn może prowadzić zresztą do naruszenia wielu dóbr osobistych. Nie ma wtedy potrzeby dokładnego wymieniania ich wszystkich, co mogłoby być niewykonalne. Ocena, czy doszło do naruszenia dóbr osobistych, ma charakter obiektywny. Powód nie musi udowadniać własnych ujemnych przeżyć psychicznych związanych z zachowaniem sprawczym. Istnienie takich przeżyć jest obojętne dla stwierdzenia naruszenia, ale ich intensywność może rzutować, jako jedna z okoliczności, na rodzaj i zakres zastosowanych środków ochronnych (m.in. wysokość zadośćuczynienia). Trudności wiążą się z precyzyjnym określeniem kryteriów, według których należy oceniać, czy doszło do naruszenia dóbr osobistych. Niekiedy ocena ściśle obiektywna, odwołująca się do oceny rozsądnej, społecznej, może prowadzić do błędnych wyników. Wiąże się to z przyjętymi jedynie w danych środowiskach zwyczajami, językiem, wartościami. To, co w danym środowisku jest powszechnie akceptowane i neutralne, w opinii zewnętrznej może być niekiedy uznane za zniewagę czy zniesławienie, nie są również wyłączone sytuacje odwrotne. Zachodzi w takim razie konieczność budowania kryteriów oceny według miary, zwyczajów środowiska, o ile do analizowanego zachowania doszło w kręgu tego środowiska, a strony sporu (poszkodowany i sprawca) akceptowali jego zwyczaje. Niekiedy reguły środowiskowe mogą stać w jaskrawej sprzeczności z zasadami przyjętymi w społeczeństwie (kodeks recydywistów).

W sprawie niniejszej powodem jest osoba prawna. Zgodnie zaś z art. 43 k.c., przepisy o ochronie dóbr osobistych osób fizycznych stosuje się odpowiednio do osób prawnych. Z odpowiednio stosowanego art. 23 k.c. wynika w szczególności, że dobrami osobistymi osoby prawnej są m.in. jej dobre imię i renoma. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 maja 2009 r., sygn. akt I CSK 440/08 podkreślił, że odpowiednikiem czci osoby fizycznej (człowieka) jest dobra sława (dobre imię) osoby prawnej. Przysługiwanie każdej osobie prawnej takiego dobra osobistego nie budzi wątpliwości w orzecznictwie ani w piśmiennictwie. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 listopada 1986 r., II CR 295/86 uznał, że według poglądu wyrażonego w nauce prawa dobrami osobistymi osób prawnych są wartości niemajątkowe, dzięki którym osoba prawna może funkcjonować zgodnie ze swym zakresem działań (art. 43 w związku z art. 23 k.c.). Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2005 r., III CK 622/04, według art. 43 k.c. przepisy o ochronie dóbr osobistych osób fizycznych, a więc nie tylko art. 24 k.c., ale i art. 23 k.c., stosuje się odpowiednio do osób prawnych. Zarówno w piśmiennictwie, jak orzecznictwie, za dobro osobiste osób prawnych - będące odpowiednikiem dobra osobistego osób fizycznych w postaci czci zewnętrznej (dobrego imienia) - uznaje się dobrą sławę, określaną też, tak jak w przypadku osób fizycznych, mianem dobrego imienia. Dobre imię osoby prawnej jest łączone z opinią, jaką o niej mają inne osoby ze względu na zakres jej działalności. Uwzględnia się tu nie tylko renomę wynikającą z dotychczasowej działalności osoby prawnej, ale i niejako zakładaną (domniemaną) renomę osoby prawnej od chwili jej powstania. To właśnie na naruszenie m.in. takiego dobra osobistego w sprawie niniejszej powołał się powód, podnosząc, iż pozwani naruszyli jego dobre imię, wiarygodność, wizerunek i renomę poprzez przedstawienie nieprawdziwej informacji w piśmie z dnia 17 czerwca 2020 roku, iż uruchomienie środków finansowych z Z. zakładu, w którym działają wszystkie w/w związki zawodowe, zostało skutecznie wstrzymane i zablokowane przez trzy związki zawodowe skupiające głównie personel pielęgniarski i położne. Zatem bez wątpienia istnieje dobro osobiste powoda, które to swoim zachowaniem mieli naruszyć pozwani, przy czym zaznaczyć należy, iż jest to de facto jedno dobro osobiste, które zbiorczo można określić, jako „dobre imię” powoda.

Kolejną zatem kwestią jest kwestia ustalenia tego czy rzeczywiście pozwani dobro osobiste to we wskazany przez powoda sposób naruszyli. Bezspornym było przekazanie przez pozwanych informacji zawartych w piśmie z dnia 17 czerwca 2020 roku swoim członkom. Bezsporna była również treść tych informacji. Pozostaje zatem do ustalenia ocena, czy informacja ta narusza dobra osobiste powoda, czy zarzut skutecznego wstrzymania i zablokowania wypłaty środków z funduszu świadczeń socjalnych rzeczywiście godzi w dobre imię, renomę, wiarygodność czy wizerunek powoda. W tym miejscu zaznaczyć należy, z jak specyficznymi osobami prawnymi mamy do czynienia tj. związkami zawodowymi i w jakim środowisku informacja ta została przekazana tj. w gronie członków organizacji związkowej. Z założenia związki zawodowe mają za zadanie reprezentować i bronić praw pracowników, ich interesów zawodowych i socjalnych (art. 1 ustawy o związkach zawodowych). Czynią to w różny sposób, bowiem zarówno poprzez uczestniczenie w procesie tworzenia prawa wewnętrznego (np. proces uzgadniania regulaminów wynagradzania), przestrzegania tego prawa przez pracodawcę, reprezentację pracowników, ale również poprzez możliwość wejścia w spór zbiorowy, zorganizowania akcji protestacyjnej, strajkowej. Z organizacjami tymi immanentnie związane jest uprawnienie do „walki” o prawa pracownika i to walki w każdy dozwolony przepisami prawa sposób. Niejednokrotnie walka ta wiąże się również z negatywnymi opiniami, czy odczuciami osób trzecich, niezadowolonych z różnego rodzaju akcji protestacyjnych, blokad. Jest to część działalności związków zawodowych, a co za tym idzie musi to prowadzić do rozszerzonego zakresu przyjmowania krytyki przez takie osoby prawne. Skoro, bowiem ich działania niekoniecznie muszą podobać się wszystkim, to muszą się liczyć z dozwoloną krytyką tych działań, niejednokrotnie przybierającą bardzo ostrą postać. Z założenia związki zawodowe pozostają w „napiętych” relacjach z pracodawcą, a nie między sobą, skoro łączy je wspólny cel tj. walka o prawa pracowników, ale niejednokrotnie interesy grup społecznych reprezentowanych przez nie są różne, co rodzi również spory i napięcia pomiędzy nimi. Taka sytuacja miała również miejsce w sprawie niniejszej. Powodowy związek walczył o zwiększenie odpisu podstawowego na Fundusz Świadczeń Socjalnych, zaś pozwane związki miały wątpliwość, czy to nie spowoduje obniżki wynagrodzeń personelu niżej sytuowanego, który one w znacznej mierze reprezentowały. Powodowy związek walczył o wprowadzenie tzw. „remontówek”, gdy tymczasem pozwane związki były tym niezainteresowane, twierdząc, iż ich członkowie nie są zainteresowani tego rodzaju świadczeniami. W tej sytuacji bezspornie interesy powoda i pozwanych różniły się. Bez wątplenia kwestia wypłaty świadczeń z funduszu socjalnego była kwestią istotną dla wielu pracowników i wzbudzała ich zainteresowanie, efektem czego było pojawianie się różnego rodzaju informacji, plotek na temat przyczyn braku uruchomienia tego funduszu. W tej sytuacji pozwane związki zawodowe nie mając prawnej możliwości zorganizowania zebrania związkowego, po uzyskaniu informacji od pracodawcy o tym, iż żądania m.in. powodowego związku uniemożliwiają wypłatę świadczeń w kwotach przez nie wcześniej proponowanych, zdecydowały się na przekazanie tej informacji swoim członkom. Wbrew stanowisku powoda informacja zawarta w ostatnim zdaniu pisma z dnia 17 czerwca 2020 roku jest informacją prawdziwą, bowiem taką informację związki zawodowe otrzymały od dyrektora szpitala. Pozwani nie mieli prawnego obowiązku obarczania tej informacji żadnymi dodatkowymi komentarzami, czy wyjaśnieniami, tak jak twierdzi to powód. Nie było ich rolą przedstawianie postulatów pozostałych związków zawodowych i niejako ich tłumaczenie. Skoro potem pojawiły się takie pytania ze strony pracowników, to nic nie stało na przeszkodzie temu, aby powód sam wyjaśnił swoje postulaty w podobny sposób. Bezzasadne jest żądanie, aby poprzez wyrok w sprawie niniejszej takie wyjaśnienia udzielali pozwani, temu bowiem służy bardzo szeroko sformułowane żądanie złożenia oświadczenia na piśmie. Powód, jako organizacja związkowa musi być przygotowany na negatywne komentarze, oceny swoich działań i nie oznacza to, iż takie negatywne komentarze czy oceny naruszają zawsze jego dobra osobiste. Również w sprawie niniejszej powód podejmował działania, które dla pozwanych jawiły się jako działania w obronie interesów tylko jednej grupy zawodowej. I pozwani, jako równorzędne organizacje związkowe mieli prawo do takiej oceny. Pismo z dnia 17 czerwca 2020 roku stanowiło jedynie przekazanie informacji uzyskanej od pracodawcy, który właśnie postawą powoda uzasadnił brak uruchomienia funduszu. W tej sytuacji w ocenie Sądu nie doszło w ogóle do naruszenia dóbr osobistych powoda, powód nie został w tym piśmie w żaden sposób zdyskredytowany, negatywnie opisany. Jego twierdzenia w tym zakresie sformułowane w pozwie, iż został niejako oskarżony o działanie na niekorzyść pozostałych pracowników, wynosząc interes swoich pracowników ponad dobro i interes osobisty pozostałych pracowników, są jego nieuzasadnioną interpretacją. Przeciwnie zgodnie z treścią tego pisma wypłata świadczeń nie mogła ruszyć dla wszystkich pracowników, a nie tylko dla owych gorzej traktowanych

pozostałych pracowników. Brak uzgodnienia dokumentów powodował niemożność wypłaty świadczeń dla wszystkich, a nie tylko dla niektórych, również dla tych zrzeszonych w powodowym związku.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo, uznając, iż pismo z dnia 17 czerwca 2020 roku nie narusza w ogóle dóbr osobistych powoda i obciążając powoda w całości kosztami niniejszego procesu. Na koszty pozwanych złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem reprezentującego ich w niniejszym procesie, ustalone w oparciu o treść § 8 ust 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie. Jako, że jeden pełnomocnik reprezentował wszystkich pozwanych Sąd wynagrodzenie to podzielił na cztery części w kwotach po 180,00 zł na rzecz każdego z pozwanych i doliczył do niego koszt opłaty skarbowej od każdego z pełnomocnictw w kwocie po 17,00 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.